

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, de către inculpatul Scripnic Sergiu cu avocatul acestuia, Canțer Serghei și de către avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Scripnic Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Scripnic Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 10.10.2012 – 31.03.2015 (prima instanță);
2. 08.05.2015 – 27.11.2015 (instanța de apel);
3. 18.04.2016 – 05.07.2016 (instanța de recurs ordinar);
4. 17.08.2016 – 11.04.2019 (instanța de apel);
5. 05.08.2019 – 11.02.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2015, Scripnic Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, lui Scripnic Sergiu inițial i s-a adus învinuirea precum că, activând în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Serviciului accidente rutiere al secției urmărire penală a CGP mun. Chișinău a MAI, adică fiind o persoană cu funcție de răspundere căreia în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și anume, fiind abilitat în conformitate cu prevederile art. 57 alin. (1) Cod de procedură penală precum și pct. 1 capitol II a Fișei de Post aprobată la 19.12.2011 de a efectua, în numele statului, în limitele competenței sale, urmărirea penală în cauze penale, de a începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune. Astfel, la 09 august 2012, în jurul orelor 13:15 min., ofițerul superior de urmărire penală Scripnic Sergiu, aflându-se în biroul său de serviciu

amplasat în mun. Chișinău, str. Tiraspol 11, urmărind scopul primirii ilegale a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, în cadrul discuției pe care a purtat-o cu Popescu Mihail a extorcat de la ultimul, suma de 5 000 lei pentru a nu porni urmărirea penală în baza art. 264 alin. (1) Cod penal pe faptul încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către cet. Popescu Mihail, care ar fi avut loc la 11 iulie 2012.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate cet. Scripnic Sergiu fiind învinuit că fiind o persoană publică a extorcat bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Urmare cercetării probelor în instanța de judecată, acuizarea a recalificat acțiunile inculpatului în baza art.324 alin.(1) Cod penal, invocând faptul că, inculpatul a pretins de la Popescu Mihail suma de 5000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura anticorupție, Galeru Vitalie, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 31.03.2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Scripnic Sergiu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În susținerea apelului a invocat că, probele puse la baza soluției de achitare nu au fost apreciate corect, deoarece ele dovedesc vinovăția inculpatului Scripnic S. în săvârșirea infracțiunii încriminate, astfel, se consideră că sentința este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor articolelor 101 și 394 Cod de procedură penală.

Pe această linie de motive, a indicat că: „... în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, a fost demonstrat faptul că Scripnic Sergiu a pretins de la Popescu Gheorghe mijloacele financiare în sumă de 5000 lei, fapt care se probează prin stenograma discuțiilor avute de aceștia la 09 august 2013. În pofida faptelor indicate mai sus, care indică cu certitudine pretinderea de către Scripnic Sergiu a mijloacelor financiare de la Popescu Mihail în sentința Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2015 se indică că în procesul cercetărilor judiciare, partea acuzării n-a demonstrat și nu a susținut prin probe certe și pertinente acuizarea adusă inculpatului precum că el fiind persoană publică a extorcat ori a pretins bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, adică a comis infracțiunea prevăzută în art. 324 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța a indicat că CD-ul care conține înregistrarea discuției avută la 09 august 2013 între Scripnic Sergiu și Popescu Mihail, nu poate fi reținută drept probă, deoarece nu poate fi verificată sursa de unde a apărut această înregistrare, fără a fi luată în considerație că asupra acestei probe s-a expus deja judecătorul de instrucție, în momentul în care prin încheiere a declarat legală această înregistrare. La fel, a menționat că la pronunțarea sentinței de achitare, instanța a luat în considerare numai declarațiile date de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, care nu și-a recunoscut vina și care și-au găsit reflectare în sentință pe două pagini, deși inculpatul nu poartă nici o răspundere pentru declarațiile date, care de fiecare dată

reprezintă o tactică de apărare a acestuia, însă nu au fost luate în calcul declarațiile martorului Popescu Mihail care a fost preîntâmpinat conform prevederilor art. 312 Cod penal, pentru prezentarea declarațiilor micinoase și care a comunicat că Scripnic Sergiu a pretins de la el suma de 500 Euro, pentru a închide dosarul, iar ulterior au convenit asupra sumei de 5000 lei și a apreciat critic declarațiile tuturor martorilor, fapt ce concluzionează imparțialitatea acesteia...”

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura anticorupție, Galeru Vitalie, casată sentința total și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Scripnic Sergiu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (1) Cod penal și numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 4000 unități convenționale, ce constituie 80 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activități de răspundere în organele de drept pe termen de 5 ani.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Scripnic Sergiu și avocatul Ciofu Vitalie în numele inculpatului Scripnic Sergiu, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Canțer Serghei și avocatul Ciofu Vitalie în numele inculpatului Scripnic Sergiu, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a concluzionat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, a încălcat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019 a fost admis din alte motive inclusiv, din oficiu apelul procurorului în procuratura Anticorupție, Vitalie Galeru, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

S-a încetat procesul în privința lui Scripnic Sergiu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul intervenirii termenului de prescripție, prevăzut la art. 60 Cod penal.

8.1. La pronunțarea hotărârii, instanța de apel a menționat că potrivit art. 8 Cod penal caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit Legii nr.326 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea unor acte legislative publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 la data de 25 februarie 2014, intrată în vigoare la data de 25 februarie 2014 „articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu

depășesc 100 unități convenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

Reieșind din modificările operate, instanța de apel a aplicat anume aceste prevederi legale și acțiunile inculpatului Scripnic Sergiu au fost recalificate de către instanța de apel în baza art.324 alin.(4) Cod penal - Pretinderea personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, (bani), ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Instanța de apel a menționat că vina inculpatului Scripnic Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(4) Cod penal este dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței: declarațiile martorilor Popescu Mihail, Țugui Serghei, Stolear Vladislav, Baurciulu Oleg, Botnari Ilie, plângerea lui Popescu Mihail (f.d.6), încheierea din 10.08.2012, prin care s-a confirmat legalitatea interceptării și înregistrării comunicării, (f.d.24); procesul-verbal de examinare a compact discului din 24.09.2012 (f.d.25-26); proces verbal de examinare a obiectului și anume a cauzei penale și copiile anexe de la f.d.50-53, (f.d.49); procesul verbal de confruntare din 06 septembrie 2012, prin care au fost confruntate declarațiile martorului Popescu Mihail și bănuitul cet. Scripnic Sergiu, (f.d.67-72).

Instanța de apel cercetând probele și apreciindu-le a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile a faptului că, prin acțiunile sale intenționate, Scripnic S. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal - Pretinderea personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, (bani), ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute anume de art. 324 alin. (4) Cod penal.

Examinând materialul probator, audiind participanții la proces, prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel a considerat posibil de admis, având în vedere modificările operate în Legea penală nr. 326 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea unor acte legislative publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 la data de 25 februarie 2014, intrată în vigoare la data de 25 februarie 2014 „articolul se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

Reieșind din modificările operate, instanța de apel a aplicat anume aceste prevederi legale și acțiunile inculpatului Scripnic Sergiu au fost recalificate de către instanța de

apel în baza art. 324 alin. (4) Cod penal - Pretinderea personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, (bani), ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Astfel, instanța de apel a reținut că acțiunile lui Scripnic S. conțin indubitabil elementele infracțiunii fiind încadrate în temeiul art. 324 alin. (4) Cod penal, corupere pasivă, adică pretinderea personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, (bani), ce nu i se cuvin, întru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Instanța de apel, examinând speța deferită, a considerat oportun de a recalifica acțiunile inculpatului Scripnic S. din art. 324 alin. (1) în art. 324 alin. (4) Cod penal prin prisma principiului retroactivității legii penale, or prin aplicarea art. 10 Cod penal.

Instanța de apel a considerat întemeiat apelul procurorului, deoarece în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Scripnic Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că potrivit Legii nr. 207 din 28.07.2016, pentru modificarea unor acte legislative publicat în Monitorul Oficial nr. 369-378 la data de 28.10.2016 intrată în vigoare la data de 07.11.2016 „Articolul 64: la alineatul (2), textul „20 de lei” se substituie cu textul „50 de lei”.

Împrejurările constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală deferită spre examinare au fost apreciate, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la prevederile citate, s-a remarcat că, din probele administrate în cursul examinării cauzei rezultă că, acestea sunt suficiente pentru a constata că, faptele constituie infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal a fost săvârșită de inculpatul Scripnic Sergiu și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Astfel, în urma examinării și cercetării probelor administrate în mod legal, instanța de apel a reținut dovedită vinovăția inculpatului Scripnic Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă sancționării. Totodată, pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată circumstanțele descrise în învinuirea înaintată și-au găsit confirmare, prin probele materiale, documentele ridicate și examinate.

Potrivit art. 16 Cod penal se consideră infracțiuni mai puțin grave cele pentru care este prevăzută ca pedeapsă maximă cu închisoare până la 5 ani inclusiv.

Astfel, instanța de apel a considerat necesară încetarea procesului penal în privința inculpatului Scripnic Sergiu pe art. 324 alin. (4) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție.

Instanța de apel a menționat că potrivit art. 60 alin. (1). lit. b) Cod penal persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave: în speță, infracțiunea a fost comisă la data de 09 august 2012, iar 5 ani a expirat la 09 august 2017.

Astfel, instanța de apel, a reținut că, la momentul 05 decembrie 2018, a expirat termenul de prescripție efectiv, motiv din care cauza a fost încetată.

9. Decizia instanței de apel este atacată în termen cu recursuri ordinare de către:

9.1. procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat următoarele motive :

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel prin decizia de condamnare din 11.04.2019, a comis o eroare de drept, decizia depășind limitele învinuirii;

- partea acuzării în actul de învinuire a calificat fapta inculpatului Scripnic Sergiu în baza art.324 alin.(1) Cod penal - corupere pasivă, adică pretinderea de către o persoană publică a banilor, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, însă, instanța de apel a reținut în seama inculpatului semnele calificative „pretinderea personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, (bani), ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale”. Astfel, acuzarea conchide că instanța de apel greșit a reținut în seama inculpatului semnele calificative nominalizate, de care inculpatul nu a fost învinuit prin ordonanța de modificare a învinuirii.

9.1.1. Pe marginea recursului declarat de procuror, avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece recursul dat nu este bazat pe legislația procesual penală, nu are nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, fiind doar un recurs formal și vădit neîntemeiat.

9.2. inculpatul Scripnic Sergiu cu avocatul acestuia, Canțer Serghei, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe, prin care Scripnic Sergiu a fost achitat.

În motivarea cererii de recurs recurenții au indicat următoarele motive :

- temei pentru recurs sunt prevederile art.427 alin.(1), pct.6), 8) Cod de procedură

penală, și anume: pct.6) care prevede: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- în cadrul cercetării judecătorești nu a fost dovedită vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii încriminate, și astfel Curtea de Apel ilegal a admis apelul, recunoscându-l vinovat pe Scripnic Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal;

- recurenții consideră că instanța de fond corect a apreciat și a stabilit lipsa elementelor infracțiunii încriminate, adoptând o sentință de achitare;

- instanța de fond, cercetînd nemijlocit sub toate aspectele probele prezentate de către părți, inclusiv documentele și procesele-verbale ale unor acțiuni de urmărire penală prezentate în ședință de partea apărării, corect a conchis că învinuirea formulată inculpatului nu a fost confirmată;

- recurenții consideră că instanța de apel greșit a pus la baza deciziei de condamnare înregistrarea audio, fapt ce nu poate fi tolerat, deoarece instanța de apel nu este expert, nu au ascultat măcar discul cu înregistrare, și astfel nu poate confirma ca glasul de pe înregistrare aparține inculpatului;

- instanța de fond corect a constatat lipsa probelor pertinente, concludente și veridice, care ar confirma vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (1) Cod penal. Totodată, pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe incontestabile care ar demonstra că inculpatul Scripnic Serghei a săvârșit acțiuni prin care a pretins bani sau alte avantaje, fapt care a și dus la adoptarea unei sentințe de achitare;

- instanța de apel la examinarea cauzei penale și a apelului nu a luat în considerație multe circumstanțe, bazîndu-se doar pe cele indicate de către acuzatorul de stat în apelul său.

9.3. avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Scripnic Sergiu, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe, prin care Scripnic Sergiu a fost achitat pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii încriminate.

În motivarea cererii de recurs avocatul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost puse de prima instanță la baza sentinței de achitare a lui Scripnic Sergiu în baza învinuirilor imputate acestuia, dar s-a limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în decizia adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte;

- la baza deciziei adoptate instanța de apel a pus probe care nu dovedesc vinovăția lui Scripnic Sergiu, ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal;

- analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au

menirea să asigure dreptul un proces echitabil în sensul art.6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cele ce va urma - „Convenție”;

- recurentul menționează că procurorul a avut obligația indică în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul săvârșire a pretinsei infracțiuni;

- acuzatorul de stat în cadrul urmăririi penale la pus sub învinuirea pe Scripnic Sergiu pentru comiterea coruperii pasive prin estorcarea bani ce nu i se cuvin pentru a îndeplini acțiuni ce tin de obligațiunile de serviciu adică a comis infracțiunea prevăzuta de art.324 alin.(2) lit.(c) Cod penal;

- învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece conform art.274 alin.(5) CPP RM numai procurorul prin ordonanța motivată poate dispune refuzarea în pornirea urmăririi penale;

- ca urmare, Scripnic Sergiu deținând funcția de ofițer de urmărire penală al SUP CGP mun.Chișinău nu era împuternicit conform CPP RM de a dispune refuzul în pornirea urmăririi penale.

- la fel, noua învinuire adusă lui Scripnic Sergiu la faza dezbaterilor judiciare, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal este abstractă și nu conține elementele obligatorii stipulate de art.281 alin.(2), 296 alin.(2) Cod de procedură penală;

- martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, oricare ar fi ei, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente concludente și utile, care ar confirma vinovăția lui Scripnic Sergiu;

- recurentul consideră că condamnarea recurentului, fără o audiere repetată a martorilor, declarațiile cărora constituie o mărturie susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial acuzarea, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor urui proces echitabil, în sensul art. 6§1 din Convenție.

10. Judecînd argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

10.1. Referitor la recursul declarat de către procurorul Andronic Natalia.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, adică cazurile când decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Totodată, recurentul eronat indică ca temei pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, fără a fi descris detaliat, descriind prevederile pct.12) din același articol, și instanța de recurs nu se va expune asupra acestui temei.

Referitor la temeiurile pentru recursul declarat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a admis din alte motive inclusiv, din oficiu apelul declarat de procurorul Galeru Vitalie, fiind casată sentința integral, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, după cum urmează: a fost încetat procesul în privința lui Scripnic Sergiu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul intervenirii termenului de prescripție, prevăzut la art. 60 Cod penal.

Colegiul penal lărgit raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de procurorul Andronic Natalia, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținând toate motivele pe care se bazează soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezenta temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

La fel, în recursul depus de recurent, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal lărgit conchide că temeiul dat nu persistă în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către inculpatul Scripnic Sergiu, în baza alin.(4) art.324 Cod penal, ținând cont de modificările operate prin Legea nr.326 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea unor acte legislative publicată în MO nr.47-48 la data de 25 februarie 2014, intrată în vigoare la data de 25 februarie 2014.

Colegiul penal reține, că toate probele prezentate și cercetate în mod legal în instanța de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea

infracțiunii ce i se impută, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la motivele invocate de recurent precum că „*decizia instanței de apel este viciată în partea motivării concluziei privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, care nu corespunde cu încadrarea juridică din actul de învinuire, incorect fiind recalificată fapta inculpatului Scripnic Sergiu în baza art. 324 alin.(4) Cod penal*”, Colegiul penal lărgit le respinge ca neîntemeiate și menționează în acest sens că instanța de apel în urma examinării probelor anexate la materialele cauzei penale și în urma modificărilor operate în legislație corect a reîncadrat acțiunile comise de către inculpatul Scripnic Sergiu în baza art.324 alin.(4) Cod penal, adică acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel întemeiat a reținut că, *acțiunile inculpatului Scripnic Sergiu*, conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal, deoarece potrivit Legii nr.207 din 28.07.2016, pentru modificarea unor acte legislative publicat în Monitorul Oficial nr. 369-378 la data de 28.10.2016 intrată în vigoare la data de 07.11.2016 „Articolul 64: la alineatul (2), textul „20 de lei” se substituie cu textul „50 de lei”.

Astfel, din materialele cauzei, s-a constatat că suma de 5000 lei pretinsă de către inculpat, nu depășește 100 unități convenționale, dat fiind faptul că unitatea convențională a fost majorată la 50 de lei. Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Scripnic Sergiu se încadrează în art. 324 alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, analizând cumulul de probe în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal lărgit reține că acestea nu și-au găsit confirmare și anume faptul că inculpatul Scripnic Sergiu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (1) Cod penal, ținând cont de modificările operate în legislație, care întemeiat au fost aplicate la caz.

Se reține, că decizia instanței de apel este motivată, corespunde tuturor rigorilor de procedură penală, fiind argumentat stabilită vinovăția inculpatului de cele comise, fiind întemeiat încetat procesul penal în privința lui Scripnic Sergiu în legătură cu expirarea termenului de prescripție, careva temei de a interveni în soluția adoptată lipsește.

Colegiul penal lărgit nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cauza Adrian Constantin vs România din 12.04.2011 nu este aplicabilă cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată și posibilă unei căi ordinare de atac.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței

de apel, ajungând corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către procurorul Andronic Natalia, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

10.2. Referitor la recursurile declarate de către inculpat și avocații acestuia, Canțer Serghei și Mocanu Serghei.

Dat fiind faptul că la materialele cauzei penale sunt declarate două cereri de recurs de către inculpatul Scripnic Sergiu și avocații acestuia, Canțer Serghei și Mocanu Serghei, prin care se invocă motive similare și anume solicită ambii menținerea sentinței de achitare în privința inculpatului Scripnic Sergiu, instanța de recurs se va expune concomitent asupra ambelor recursuri.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că, recurenții indică ca temeiuri pentru declararea recursurilor ordinare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată (f.d. 155 – 178 v. III) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurenți în recursurile prezente, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția, care este întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă instanța de apel cercetând și verificând probele în ședința de judecată, și luând în considerație modificările operate în legea nr.326 din 23 decembrie 2013 pentru modificarea unor

acte legislative publicată în MO nr.47-48 la data de 25 februarie 2014, intrată în vigoare la data de 25 februarie 2014, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în decizie (f.d.160 – 178 vol. III) din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Scripnic Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal și că există elementele infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului Scripnic Sergiu, sunt neîntemeiate, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal respinge criticele apărării precum că „*declarațiile martorilor Popescu Mihail, Stolear Vlad, Patrașcu Radu dovedesc incontestabil că acțiunea de urmărire penală de interceptare și înregistrarea comunicărilor întâlnirilor și discuțiilor dintre Scripnic Sergiu și Popescu Mihail s-a efectuat în afara urmăririi penale, circumstanțe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de apel*”, or, din materialele cauzei rezultă, că martorii menționați au fost audiați în cadrul ședinței instanței de apel, fiind respectată procedura prevăzută la art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, fiind audiați sub jurământ, astfel, din declarațiile martorului Popescu Mihail rezultă cu certitudine, că inculpatul a pretins de la acesta ilegal bani pentru încetarea cauzei penale în privința acestuia, iar versiunea apărării, nu se confirmă în prezența speță.

Se reține că recurenții în recursuri invocă exhaustiv și declarativ motive de casare a deciziei, or vina inculpatului Scripnic Sergiu se dovedește prin declarațiile martorului Popescu Mihail, care au fost neschimbate pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, iar careva temei de a considera că acesta îl calomniază pe inculpat nu s-a stabilit, la fel fiind confirmate și prin procesul verbal de confruntare din 06 septembrie 2012, prin care au fost confruntate declarațiile martorului Popescu Mihail și bănuitul cet. Scripnic Sergiu, (f.d.67-72), iar cele invocate de recurenți nu sunt relevante la caz.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La caz, nu se constată careva acțiuni de provocare din partea martorului Popescu Mihail, sau altor persoane.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursurile ordinare cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța

dată, fiindcă cauzele CEDO enumerate în recursuri nu sunt aplicabile cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile.

11. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, de către inculpatul Scripnic Sergiu cu avocatul acestuia, Canțer Serghei și de către avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Scripnic Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Scripnic Sergiu Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor